

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžak/1/2019
Identifikačné číslo spisu: 1017202028
Dátum vydania rozhodnutia: 26.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1017202028.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a JUDr. Zuzany Ďurišovej, v právnej veci sťažovateľa: B. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. S. Z.-J..XX-K., X..XX, D. XXX XX, Q., štátna príslušnosť Ukrajinská, zastúpený JUDr. Radoslavom Sotákom, advokátom, so sídlom Nám. Slobody 7, Michalovce, proti žalovanému: Prezídium policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, so sídlom Krížna 44, 812 72 Bratislava, o všeobecnej správnej žalobe, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6S/218/2017 zo dňa 25. októbra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Sťažovateľovi právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Rozhodnutím Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Bratislava (ďalej na účely rozsudku aj „prvostupňový správny orgán“) č. p.: PPZ-HCP-BA6-736-51/2017-PPC zo dňa 19.06.2017 bola žiadosť sťažovateľa o obnovenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky na účel podnikania zamietnutá podľa § 33 ods. 6 písm. g) zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 404/2011 Z.z.“), t.j. z dôvodu, že jeho pobyt za účelom podnikania nie je vo verejnom záujme.

2. Žalovaný rozhodnutím č. PPZ-HCP-BA2-2016/011857-003 zo dňa 13.10.2017 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) zamietol odvolanie sťažovateľa a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

3. Sťažovateľ mal na území Slovenskej republiky (ďalej aj „SR“) udelený prechodný pobyt na účel podnikania od 28.03.2014 splatnosťou do 28.03.2016. Dňa 23.12.2015 podal žiadosť o obnovenie tohto pobytu v zmysle § 22 ods. 1 písm. b) zák. č. 404/2011 Z.z., ako spoločník a konateľ spoločnosti K&B GROUP, s.r.o., Cintorínska 9, Bratislava, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I dňa 13.08.2013 (ďalej len „obchodná spoločnosť“).

4. Na základe prerušenia konania prvostupňovým správny orgánom, pre absenciu obligatórnych dokladov, sťažovateľ predložil potvrdenie vydané Daňovým úradom Bratislava č. 102560817/2016 zo dňa 16.02.2016, ktorým bolo potvrdené, že daňový subjekt K&B GROUP, s.r.o. podal dňa 30.03.2015 daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roka 2014, ktorým preukázal zisk po zdanení vo výške 11.969,63 €.

5. Dňa 12.01.2016 vykonaním kontroly ubytovania na adrese B. XX, I., bolo zistené, že sťažovateľ má zabezpečené ubytovanie v hoteli B. M., na dobu 1 a pol roka od 22.12.2015. Vykonaním kontroly podnikania dňa 22.02.2016 na ul. Cintorínska 9, Bratislava, prvostupňový správny orgán zistil, že tu má sťažovateľ len korešpondenčnú adresu. Na adrese Lazaretská 8, Bratislava, prvostupňový správny orgán od pána O. (zamestnanec spoločnosti SLOVAKIAINVEST.RU GROUP s.r.o.) zistil, že obchodná spoločnosť sťažovateľa kupuje polymérové a drevené sošky z Európskej únie s následným predajom po celom svete, prepravu tovaru zabezpečuje cez prepravné firmy (kamiónová doprava), momentálne nezamestnáva žiadnych zamestnancov a nemá žiadne prevádzky.

6. Následne boli na žiadosť prvostupňového správneho orgánu doručené

- dňa 20.02.2017 stanovisko Ministerstva hospodárstva SR s konštatovaním, že podnikateľská činnosť príslušníka tretej krajiny bude prínosom pre hospodárske záujmy SR;
- dňa 03.08.2016 odpoveď Miestneho úradu mestskej časti Bratislava- Staré Mesto s tým, že ďalšiu prevádzku na spracovanie odpadov nemôže považovať za prínos pre mesto Bratislava, ani pre celú Slovenskú republiku;
- dňa 15.08.2016 vyjadrenie Magistrátu hlavného mesta SR Bratislavy, že predpokladaná podnikateľská činnosť je síce v súlade s Programom hospodárskeho a sociálneho rozvoja Hlavného mesta SR Bratislavy na roky 2010-2020, ale nie je zrejmy významný prínos pre hospodársky rozvoj Bratislavy.

7. Z podania splnomocneného zástupcu najmä vyplynulo, že obchodná spoločnosť

- vznikla dňa 13.08.2013, sťažovateľ je jej konateľom od 01.05.2014, pričom plánovala a v budúcnosti plánuje zaoberať sa recykláciou PET fliaš na granulát s následnou výrobou produkcie - baliacej pásky, no do získania pobytu sa udiali také skutočnosti, ktoré zapríčinili značné spomalenie realizácie podnikateľského zámeru spoločnosti (ekonomická situácia vo svete, politická situácia na Ukrajine), na základe čoho sa realizácia projektu stala finančne nemožnou, preto bol pozastavený;
- začala podnikat' dočasne v inej oblasti, začala obchodovať s tovarom;
- dosahuje zisk, plní si svoje finančné záväzky, pričom nie je povinnosťou mať zamestnancov, ani prevádzky;
- zmenila sídlo z Michaloviec do Bratislavy, nakoľko dané miesto ponúka lepšie podnikateľské prostredie;

8. Zo zápisnice o vyjadrení, spísanej dňa 10.06.2016 so splnomocneným zástupcom najmä vyplynulo, že

- v súčasnosti sa obchodná spoločnosť venuje veľkoobchodu s tovarom (bicykle, náhradné diely na bicykle, lepidlá, ceruzky, tenisové rakety a iné športové náradia, keramické sošky a pod.);
- nakupuje tovar od svojich partnerov MERIDIAN TRADING GROUP LIMITED (spoločnosť z Číny), Art-Pol Spółka z o.o., Sukces sp z.o.o. (spoločnosti z Poľska) a M. W. P. (pravdepodobne fyzická osoba z Poľska);
- tovar predáva spoločnosti Tesla S.R.L. z Talianska a spoločnostiam z Ukrajiny POE-NOVITEH a PFx-ODA-TRADE;
- slovenská spoločnosť ASU Holding s.r.o. prenajíma sťažovateľovi kancelárske priestory na Cintorínskej 9, Bratislava;

- sťažovateľ nepodniká v plánovanej podnikateľskej činnosti, za tým účelom však viedol rokovania ohľadom vhodných priestorov, výrobných nástrojov a dodaní tovaru za účelom jeho ďalšieho spracovania;
- obchodná spoločnosť nemá skladové priestory, nemá zamestnancov, tovar objednáva na základe záujmu zo strany odberateľa, tovar ide priamo od dodávateľa k odberateľovi, resp. na ním určené miesto;
- sťažovateľ sa viac ako 10 rokov zaoberá podnikaním v oblasti granulovaného polyméru a výroby výrobkov z nich, predovšetkým PET fliaš a stretch fólie, je spolumajiteľom dvoch výrobných závodov na Ukrajine v meste Kyjev a Chmednický.

9. Na výzvu zo dňa 04.08.2016 o doplnenie dokladov (finančný plán, projektová dokumentácia investície, zmluva o budúcej zmluve, nájomné zmluvy, faktúry, cenníky, certifikáty, stavebné povolenie, územný plán), ktoré zvyšujú dôveryhodnosť podnikateľskej činnosti v zmysle vyhlášky Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 44/2004 Z.z., bola dňa 03.10.2016 doručená odpoveď splnomocneného zástupcu, ktorý v nej okrem iného uviedol, že doloženie vyššie uvedených dokladov nemá veľký zmysel, keďže obchodná spoločnosť vykonáva podnikateľskú činnosť a dosahuje zisk, vystavuje faktúry odberateľom a na území SR platí dane. Ďalej k odpovedi priložil neoverené fotokópie dodávateľskej faktúry pre Tesla S.R.L., (Taliansko) zo dňa 07.01.2016 na sumu 10.070,26 €, odberateľskej faktúry pre ART POL, (Poľsko) zo dňa 08.01.2016 na sumu 5.890,07 €, prepravný list spoločnosti Sukces Sp., (Poľsko) zo dňa 18.01.2016, odberateľskú faktúru pre M. W. P. „Wyspy Szczeciwi“, (Poľsko) zo dňa 22.01.2016 na sumu 2.886,98 €, dodávateľská faktúra pre spoločnosť Pfx ODA TRADE, (Ukrajina) zo dňa 26.01.2016 na sumu 3.031,33 € a prepravný list spoločnosti Sukces Sp., (Poľsko) zo dňa 30.01.2016, z čoho vyplýva, že obchodná spoločnosť v prvom prípade dosiahla zisk 4.180,19 € a v druhom prípade zisk 144,35 €, ktorý bude zdaňovaný na Slovensku, čo je z hľadiska prospernosti pre SR veľmi pozitívne.

10. Prvostupňový správny orgán najmä poukázal na vyjadrenia Magistrátu hlavného mesta SR Bratislava a Miestneho úradu mestskej časti Bratislava-Staré Mesto, ktoré považoval za dostatočné podklady pre jeho správnu úvahu. Zároveň uviedol, že verejný záujem nemožno vidieť v majetkovom prospechu, ktorý má SR z podnikania sťažovateľa, nakoľko obchodná spoločnosť ktorej je konateľom nemá žiadne prevádzky, zamestnancov, sklady ani výrobu. Sťažovateľ na území SR neinvestoval žiadne finančné prostriedky a teda je možné pozorovať iba jeho súkromný záujem na udelení prechodného pobytu, za účelom získania voľného prístupu do schengenského priestoru. Uviedol, že výkon podnikateľskej činnosti je len sporadický, nepredstavuje pravidelnú činnosť, nemožno takú činnosť hodnotiť ako podnikanie, čím sťažovateľ neplní účel pobytu a obchádza dodržiavanie zákona.

11. Ďalej uviedol, že zo žiadneho ustanovenia zák. č. 404/2011 Z.z. nevyplýva povinnosť správneho orgánu, pri splnení všetkých zákonných podmienok, obnoviť prechodný pobyt na účel podnikania bez priestoru na správnu úvahu, pričom predloženie všetkých požadovaných dokladov nie je jedinou podmienkou pre udelenie/obnovenie pobytu.

12. Poukázal na potrebu prihliadať na verejný záujem ako aj prínos podnikateľskej činnosti pre hospodárstvo Slovenskej republiky. Verejný záujem nemožno vidieť v majetkovom prospechu, ktorý má SR z podnikania sťažovateľa (zisk sťažovateľa v zdaňovacom období roka 2014 dosiahol 11 940,35 €). V prípade sťažovateľa nemožno vidieť reálne plnenie účelu pobytu, čím absentuje celospoločenská prospernosť z podnikateľskej činnosti sťažovateľa.

13. Tiež vyjadril názor, že prítomnosť sťažovateľa na dosiahnutie podnikateľských zámerov na území SR nie je nevyhnutná. Tento nepreukázal, že na území SR vykonával sústavne aktívnu podnikateľskú činnosť.

14. Žalovaný v preskúmanom rozhodnutí k odvolacím námietkam sťažovateľa najmä uviedol, že

- sťažovateľa, ktorý podniká na území SR so spoločnosťami, ktoré sa nenachádzajú na území SR, nemožno označiť ako nositeľa všeobecného či verejného záujmu pre štát, jeho ekonomické štruktúry a celé obyvateľstvo;

- sťažovateľ nezamestnáva nijakých občanov SR, nevlastní, ani neprevádzkuje na území SR žiadne kancelárie, prevádzky, sklady, adresu sídla má len korešpondenčnú;
- verejný záujem v tomto prípade nemožno vidieť ani v majetkovom prospechu, ktorý má SR z podnikania sťažovateľa, nakoľko dosiahol zisk v zdaňovacom období za rok 2014 vo výške 11.696,- €;
- sťažovateľ nebol schopný preukázať také podnikateľské aktivity, ktoré by potvrdzovali jeho reálne podnikanie resp. nutnosť jeho prítomnosti na území SR pre výkon podnikateľskej činnosti. Výkon jeho podnikateľskej činnosti je len sporadický, nepredstavuje pravidelnú činnosť, a preto nie je možné ho posúdiť ako podnikanie na území SR, čím sťažovateľ neplní účel pobytu a obchádza tak dodržiavanie zákona.
- dosiahnutie zisku z podnikania je len jednou zo zákonom stavených podmienok na obnovenie prechodného pobytu;
- ustanovenie § 33 ods. 1 písm. a) zák. č. 404/2011 Z.z. je potrebné subsidiárne použiť aj pri rozhodovaní o obnovení prechodného pobytu;
- sťažovateľ nešpecifikoval akým spôsobom rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zasahuje do súkromného a rodinného života;
- v obchodnej spoločnosti je konateľom a spoločníkom aj cudzí štátny príslušník D. F., nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť Ukrajina, ktorému bolo dňa 09.01.2017 vydané rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o obnovenie prechodného pobytu na účel podnikania v zmysle § 33 ods. 6 písm. g) zák. č. 404/2011 Z.z. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.05.2017. V tejto súvislosti dodal, že v zmysle § 3 ods. 5 zákona č.71/1967 Zb. rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí, a správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikli neodôvodnené rozdiely.

II.

Konanie na krajskom súde

15. Sťažovateľ podal proti preskúmanému rozhodnutiu na Krajský súd v Bratislave všeobecnú správnu žalobu podľa Prvej hlavy Tretej časti zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S.s.p.“) s nasledujúcimi žalobnými bodmi (§ 182 ods. 1 písm. e/ S.s.p.):

- rozhodnutia správnych orgánov vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia;
- rozhodnutia správnych orgánov sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov;
- zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy je nedostačujúce na riadne posúdenie vecí;
- pre porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy sú rozhodnutia nezákonné.

16. Krajský súd v Bratislave v konaní podľa ust. § 177 a nasl. S.s.p. zistil, že správnej žalobe sťažovateľa nebolo možné vyhovieť z nasledujúcich dôvodov:

- žalovaný (ako druhostupňový správny orgán) vo veci nevykonal žiadne dokazovanie, ale „len“ preskúmal dôvody podaného odvolania, preto nebol dôvod na vyhotovenie výzvy sťažovateľovi, aby sa vyjadril k podkladom preskúmaného rozhodnutia, ku ktorým sa už v rámci konania pred prvostupňovým správnym orgánom náležite vyjadril a v rámci podaného odvolania žiadne nové dôkazy nepredložil a ani nenavrhol;
- keďže kritériom posúdenia prínosu podnikateľskej činnosti sťažovateľa pre hospodárske záujmy SR, je informácia podľa § 34 ods. 5, ods. 7 a ods. 10 zák. č. 404/2011 Z.z., iný rozsah zisťovania majetkových pomerov, resp. prosperity obchodnej spoločnosti (daňové priznanie za roky 2014 a 2015 ako rozhodné obdobia v čase prvostupňového a druhostupňového rozhodnutia), by bol nad rámec zákona, t.j. irelevantný. Posudzované boli podnikateľské aktivity a dosiahnutý zisk po zdanení z tohto podnikania tak, ako ukladá zákon;
- správny orgán logicky a racionálne, s ohľadom na podnikanie na území hlavného mesta SR Bratislavy, v záujme zistenia skutočného stavu vecí, v súlade s § 4 ods. 3 písm. d) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, vyžiadala stanoviská Magistrátu hlavného mesta SR Bratislava a Miestneho úradu mestskej časti Bratislava - Staré mesto, keďže podnikateľský zámer môže mať vplyv na výkon samosprávy. Z rozhodnutí správnych orgánov nevyplýva a potvrdil to i žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe, že predmetné stanoviská slúžili na zistenie skutočného stavu vecí, keďže boli len jedným z

množstva podkladov, ktoré správne orgány hodnotili;

- nedodržanie lehoty na rozhodnutie o podanej žiadosti nemá vplyv na zákonnosť napadnutých rozhodnutí;

- správny orgán verejný záujem oprel práve o prejavovaný záujem sťažovateľa podnikateľa v Bratislave a týmto smerom nastavil a vykonal dokazovanie za účelom zabezpečenia informácií z Magistrátu hlavného mesta SR Bratislava a Miestneho úradu mestskej časti Bratislava - Staré mesto s tým, či podnikateľský zámer sťažovateľa môže mať prínos pre hospodársky rozvoj Bratislavy;

- vyjadrenie Ministerstva hospodárstva SR je neurčité, nepresvedčivé a nemá oporu v žiadnych označených skutočnostiach, na základe ktorých takéto vyjadrenie poskytlo. Krajský súd ho označil ako účelové a nepoužiteľné pre rozhodnutie správneho orgánu v danej veci. Predmetné stanovisko nebolo jediným podkladom pre rozhodnutie správneho orgánu;

- v prípade posúdenia žiadosti o obnovenie prechodného pobytu na účel podnikania nie je namieste, aby správny orgán zohľadnil i súkromné hľadisko a aby odôvodnil vo svojom rozhodnutí, prečo uprednostnil záujem verejný pred záujmom súkromným zvlášť, keď z vykonaného dokazovania správneho orgánu je nepochybné, že sťažovateľ má svoje rodinné zázemie na Ukrajine a svoje hlavné podnikateľské aktivity vykonáva na Ukrajine, obchodnú spoločnosť riadi z Ukrajiny, nezamestnáva žiadnych zamestnancov a nemá na území SR žiadne prevádzky. Preto námietka týkajúca sa ochrany poskytovanej prostredníctvom čl. 8 ods. 1 Dohovoru nemohla obstať. Sféra ochrany súkromného života chránená Dohovorom pripadá do úvahy vtedy, ak by sťažovateľ takúto sféru mal na území SR už vybudovanú;

- pre preukázanie významu prínosu podnikania vo verejnom záujme nestačí splniť kritériá dosiahnutia zisku po zdanení a uhradenie všetkých odvodov a daní štátu, ale je potrebný prínos pre hospodárstvo v kontexte napr. vytvorenia pracovných miest, obchodovanie v rámci územia Slovenskej republiky s podnikateľskými subjektmi pôsobiacich na území Slovenskej republiky, vytvorenie hodnôt ktoré sú prínosom pre štát;

III.

Konanie na kasačnom súde

A)

17. Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť z dôvodu, že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov a krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

18. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. najmä uviedol, že

Zistenie skutkového stavu veci žalovaným bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci

- krajský súd sa nevysporiadal s tým, že rozhodnutie žalovaného bolo vydané v čase kedy boli vo verejne dostupných zdrojoch (www.registeruz.sk) k dispozícii účtovné závierky sťažovateľa za roky 2014, 2015 ako aj za rok 2016 a to s výkazmi ziskov a strát, z ktorých plynie strana aktív v spoločnosti , v roku 2016 v sume 99 664,- € a v roku 2015 v sume 47 219,- €;

- nielen daňové priznanie je ukazovateľom prosperity spoločnosti, ale aj strana aktív, ktoré vzrástlo dvojnásobne;

- okrem prihladenia na daňové priznanie za rok 2014 (resp. za rok 2015 u žalovaného) viac vo vzťahu k zisťovaniu majetkových pomerov spoločnosti správne orgány nerealizovali;

- krajský súd nevysvetlil, z akého dôvodu považoval zistenie skutkového stavu žalovaným za dostatočné a z akého dôvodu neprihliadol na dôkazy svedčiace v prospech sťažovateľa;

- krajský súd sa nevyporiadal riadne s vyjadrením Magistrátu hlavného mesta SR Bratislava a Miestneho úradu mestskej časti Bratislava - Staré mesto a vyjadrením Min. hospodárstva SR;

- sťažovateľ nikdy netvrdil, že chce pôsobiť len na území hlavného mesta;

- vyjadrenie Magistrátu sa vzťahovalo len na hlavné mesto a tak v žiadnom prípade z neho nemožno z toho vyvodzovať záver o tom, či je činnosť spoločnosti vo verejnom záujme, resp. záujme štátu. Navyše z vyjadrenia nemožno ani vyvodiť, že by činnosť spoločnosti nebola prínosom pre hlavné mesto Slovenskej republiky. Z vyjadrenia vyplýva iba to, že nepredstavuje prínos významný;

- krajský súd sa nevyporiadal s tým, že Magistrát nie je orgánom kompetentným na zaujatie stanoviska k prínosu spoločnosti pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky;

- kladné vyjadrenie Ministerstva hospodárstva spolu so splnenými finančnými kritériami, boli dostatočným dôvodom na vyhovie žiadosti;
- v zmysle § 34 ods. 10 zák. č. 440/2011 Z.z. v prípade, ak obchodná spoločnosť nedosiahla v predchádzajúcom zdaňovacom období zisk po zdanení podľa odseku 7 (čo obchodná spoločnosť splnila), policajný útvar si vyžiada stanovisko od Ministerstva hospodárstva SR, či podnikateľská činnosť obchodnej spoločnosti je prínosom pre hospodárske záujmy SR. Nie je na základe čoho sa prvostupňový správny orgán, domáhal aj vydania tohto stanoviska, keďže na taký postup nebol daný žiaden zákonný dôvod;
- krajský súd sa odklonil od súdnej praxe pri posudzovaní pomeru súkromného a verejného záujmu sťažovateľa;
- keďže žalovaný neodôvodnil, prečo uprednostnil verejný záujem pred súkromným záujmom, je aj z tohto dôvodu jeho rozhodnutie ako aj rozhodnutie krajského súdu nepreskúmateľné;
- krajský súd nemal k dispozícii také podklady, z ktorých by vyplynulo, že činnosť spoločnosti nie je vo verejnom záujme;

19. Záverom navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu, vec mu vrátil na ďalšie konanie a priznal sťažovateľovi náhradu trov kasačného konania.

B)

20. V podaní zo dňa 16.01.2019 žalovaný uviedol, že sa plne pridržiava svojho vyjadrenia k správnej žalobe zo dňa 22.02.2018.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

21. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podala sťažovateľka v lehote včas (§ 443 ods. 1 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné zamietnuť (§ 461 S.s.p.).

22. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. marca 2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

Podľa § 22 ods. 1 zák. č. 404/2011 Z.z., Prechodný pobyt na účel podnikania udelí policajný útvar, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 6, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý

- a) podniká alebo bude podnikat' na území Slovenskej republiky ako fyzická osoba, alebo
- b) koná alebo bude konať v mene obchodnej spoločnosti alebo družstva a nie je v pracovnoprávnom vzťahu.

Podľa § 33 ods. 1 zák. č. 404/2011 Z.z. policajný útvar pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie prechodného pobytu prihliada na

- a) verejný záujem, osobitne na bezpečnostné hľadisko, hospodárske záujmy Slovenskej republiky, najmä na prínos podnikateľskej činnosti štátneho príslušníka tretej krajiny pre hospodárstvo Slovenskej republiky a na ochranu verejného zdravia,
- b) záujmy maloletého dieťaťa štátneho príslušníka tretej krajiny, osobné a rodinné pomery štátneho príslušníka tretej krajiny, jeho finančnú situáciu a dĺžku doterajšieho pobytu a predpokladaného pobytu,
- c) stanovisko zastupiteľského úradu k udeleniu prechodného pobytu.

Podľa § 33 ods. 2 zák. č. 404/2011 Z.z. policajný útvar pri posudzovaní podnikateľského zámeru, ktorý štátny príslušník tretej krajiny predložil podľa § 32 ods. 5 písm. a), si vyžiada stanovisko od Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, či podnikateľská činnosť štátneho príslušníka tretej krajiny je prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky.

Podľa § 33 ods. 6 písm. g) zák. č. 404/2011 Z.z. policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie prechodného pobytu, ak udelenie prechodného pobytu nie je vo verejnom záujme.

Podľa § 34 ods. 12 zák. č. 404/2011 Z.z. policajný útvar zamietne žiadosť o obnovenie prechodného pobytu z dôvodov podľa § 33 ods. 6; policajný útvar však nezamietne žiadosť o obnovenie prechodného pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny z dôvodu podľa

- a) § 33 ods. 6 písm. b) v prípade ohrozenia verejného zdravia, ak ide o prechodný pobyt podľa § 27,
- b) § 33 ods. 6 písm. d) a h), ak ide o prechodný pobyt podľa § 23 ods. 5.

23. Kasačný súd mal za preukázaný (nesporný) skutkový stav tak, ako ho zistil a konštatoval krajský súd v napadnutom rozsudku, preto sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi rozsudku krajského súdu, ktorý dôvodne dospel k tomu, že správne orgány dostatočne zistili skutkový stav veci a tento po právnej stránke správne posúdili.

24. Správne orgány mali dostatok informácií na posúdenie žiadosti sťažovateľa a na ich podklade na zistenie skutkového stavu v miere dostatočnej na rozhodnutie vo veci, preto kasačný súd súhlasil s právnymi závermi krajského súdu, ktorý po preskúmaní veci zamietol správnu žalobu.

25. Z administratívneho spisu najmä vyplynulo, že obchodná spoločnosť vznikla dňa 13.08.2013, pričom plánovala (a v budúcnosti plánuje) zaoberať sa recykláciou PET fliaš na granulát, avšak vzhľadom na zmenu situácie (najmä dianie na Ukrajine) sa stala realizácia projektu finančne nemožnou. Preto sa obchodná spoločnosť začala dočasne venovať veľkoobchodu s tovarom. Zároveň presunula sídlo z Michaloviec do Bratislavy. Podľa neoverených fotokópií dodávateľskej faktúry pre spoločnosť Tesla S.R.L. (Taliansko) zo dňa 07.01.2016, odberateľskej faktúry pre spoločnosť ART POL (Poľsko) zo dňa 08.01.2016, prepravného listu spoločnosti Sukces Sp. (Poľsko) zo dňa 18.01.2016, odberateľskej faktúry pre spoločnosť M.. W.. P. „Wyspy Szczeciwe" (Poľsko) zo dňa 22.01.2016, dodávateľskej faktúry pre spoločnosť PFX ODA TRADE (Ukrajina) zo dňa 26.01.2016 a prepravného listu spoločnosti Sukces Sp. (Poľsko) zo dňa 30.01.2016 obchodná spoločnosť obchodovala so subjektmi zo zahraničia.

26. Prvostupňový správny orgán žiadal Magistrát hlavného mesta SR Bratislava a Miestny úrad mestskej časti Bratislava-Staré Mesto o stanovisko k podnikateľskému zámeru sťažovateľa. Podľa vyjadrení týchto subjektov nie je zrejмый významný prínos pre hospodársky rozvoj Bratislavy, resp. ďalšiu prevádzku na spracovanie odpadov nemožno považovať za prínos pre mesto Bratislava, ani pre celú Slovenskú republiku. Obdobne žiadal o stanovisko Ministerstvo hospodárstva SR, v zmysle ktorého vyjadrenia podnikateľská činnosť sťažovateľa bude predstavovať prínos pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky.

27. V tomto smere kasačný súd poukazuje na ustanovenie § 33 ods. 1 písm. a) zák. č. 404/2011 Z.z., podľa ktorého je správny orgán pri rozhodovaní o udelení prechodného pobytu povinný prihliadať (okrem iného) na verejný záujem (záujem, ktorý prináša majetkový prospech alebo iný prospech všetkým občanom alebo mnohým občanom). Podľa § 4 ods. 3 písm. d) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov obec usmerňuje ekonomickú činnosť v obci, z čoho nepochybne vyplýva jej kompetentnosť vyjadriť sa k podnikateľským činnostiam, vykonávaným na jej území. Zároveň v zmysle § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok") je správny orgán povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Preto pokiaľ prvostupňový správny orgán, za účelom presného a úplného zistenia skutkového stavu veci, oslovil Magistrát hlavného mesta SR Bratislava a Miestny úrad mestskej časti Bratislava-Staré Mesto so žiadosťou o zaujatie stanoviska, nemožno takýto postup označiť ako nezákonný.

28. Kasačný súd pritom nepovažoval za dôvodný sťažnostný bod, v ktorom sťažovateľ s poukazom na znenie § 34 ods. 7 a 10 zák. č. 404/2011 Z.z. (t.j. ak obchodná spoločnosť, v mene ktorej koná štátny príslušník tretej krajiny podľa § 22 ods. 1 písm. b), nedosiahla v predchádzajúcom zdaňovacom období zisk po zdanení podľa odseku 7, policajný útvar si vyžiada stanovisko od Ministerstva hospodárstva SR, či podnikateľská činnosť obchodnej spoločnosti je prínosom pre hospodárske záujmy SR) uviedol, že nebol zákonný dôvod na vyžiadanie stanoviska Ministerstva hospodárstva SR.

29. So situáciou, t.j. ak žiadateľ o udelenie prechodného pobytu na účel podnikania predloží k žiadosti podnikateľský zámer (na preukázanie účelu pobytu podľa § 32 ods. 5 písm. a) zák. č. 404/2011 Z.z. v spojení s § 49 ods. 8 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), resp. podľa § 34 ods. 10 zák. č. 404/2011 Z.z. ak žiadateľ o obnovenie prechodného pobytu nepreukáže dosiahnutie zisku obchodnou spoločnosťou po zdanení podľa ods. 7 zákonodarca nepochybne spája povinnosť správneho orgánu (§ 33 ods. 2, resp. § 33 ods. 10 zák. č. 404/2011 Z.z.) vyžiadať stanovisko od Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, či podnikateľská činnosť štátneho príslušníka tretej krajiny je prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky. Avšak aj v prípade absencie vyššie uvedených situácií, je v každom prípade povinnosťou správnych orgánov podľa § 33 ods. 1 zák. č. 404/2011 Z.z. prihliadať na „ a) verejný záujem, osobitne na bezpečnostné hľadisko, hospodárske záujmy Slovenskej republiky, najmä na prínos podnikateľskej činnosti štátneho príslušníka tretej krajiny pre hospodárstvo Slovenskej republiky a na ochranu verejného zdravia, b) záujmy maloletého dieťaťa štátneho príslušníka tretej krajiny, osobné a rodinné pomery štátneho príslušníka tretej krajiny, jeho finančnú situáciu a dĺžku doterajšieho pobytu a predpokladaného pobytu, c) stanovisko zastupiteľského úradu k udeleniu prechodného pobytu." Vo vzťahu k rozhodovaniu o žiadosti o obnovenie prechodného pobytu takáto povinnosť plyní správnym orgánom v zmysle ustanovenia § 34 ods. 10 veta prvá zák. č. 404/2011 Z.z. Preto pokiaľ si správne orgány plnili svoju zákonom ustanovenú povinnosť, a na vyššie uvedené skutočnosti prihliadali, nebolo takému postupu čo vytýkať.

30. V tejto súvislosti pokiaľ Ministerstvo hospodárstva SR uviedlo, že podnikateľská činnosť sťažovateľa bude predstavovať prínos pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky, jeho stanovisko je len jedným z podkladov, z ktorých správne orgány pri utváraní svojich záverov vychádzali.

31. Sťažovateľom namietané neoboznámenie sa s účtovnými závierkami obchodnej spoločnosti kasačný súd nevyhodnotil ako skutočnosť spochybňujúcu dostatočné zistenie skutkového stavu veci. Podľa § 34 ods. 7 vety prvej zák. č. 404/2011 Z.z. je štátny príslušník tretej krajiny „povinný k žiadosti o obnovenie prechodného pobytu podľa § 22 ods. 1 písm. b) preukázať zisk po zdanení obchodnej spoločnosti alebo družstva, v mene ktorých koná, za predchádzajúce zdaňovacie obdobie minimálne vo výške šesťdesiatnásobku životného minima, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorého podnikateľský zámer bol posúdený Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky ako inovatívny projekt, minimálne vo výške dvadsaťnásobku životného minima; ak nepodnikal celé predchádzajúce zdaňovacie obdobie, je povinný preukázať zisk po zdanení vo výške päťnásobku životného minima za každý mesiac pobytu v predchádzajúcom zdaňovacom období." Sťažovateľ podal žiadosť o obnovenie prechodného pobytu na účel podnikania dňa 23.12.2015. Prílohou k jeho žiadosti preto malo byť daňové priznanie za rok 2014. Pokiaľ teda prvostupňový správny orgán prihliadal na daňové priznanie za rok 2014, resp. žalovaný aj za rok 2015, postupovali v súlade s právnou úpravou. Napokon sporným nebolo preukázanie dosiahnutia zisku obchodnou spoločnosťou, resp. rastu jej obchodného majetku, ale to, či ďalší pobyt sťažovateľa je vo verejnom záujme, pričom samotné dosiahnutie zisku obchodnou spoločnosťou v sume mierne presahujúcej zákonom stanovenú spodnú hranicu (a s tým spojené zaplatenie dane a odvodov) nepostačuje. Rovnako pokiaľ ide o vyjadrenie Ministerstva hospodárstva SR, resp. obce k prínosu podnikateľskej činnosti pre hospodárske záujmy, verejný záujem je pojmom so širším významom, ktorý v sebe nepochybne, avšak nie výlučne zahŕňa aj otázku hospodárskeho prínosu. Z rozhodnutí správnych orgánov vyplýva, že vyššie spomínané podklady sa podieľali na vytváraní ich záverov, pričom sa dostatočne vysporiadali so stanoviskom Ministerstva hospodárstva SR (ktoré konštatovalo prínos podnikateľskej činnosti sťažovateľa pre hospodárske záujmy SR). Zohľadnili však aj ďalšie faktory, ako je investičná činnosť na území SR, zamestnávanie ďalších osôb, obchodovanie s ďalšími spoločnosťami, pôsobiacimi na území SR.

32. Kasačný súd poukazuje na predchádzajúcu rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v ktorej sa rozoberá problematika udeľovania prechodného pobytu štátnym príslušníkom tretích krajín na území Slovenskej republiky na účel podnikania s poukazom na verejný záujem, napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1SžA 8/2012 zo dňa 24.02.2012:

„I. Policajný útvar pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie povolenia na prechodný pobyt prihliada zo zákona aj na verejný záujem. Ide o prípady, kedy síce cudzinec nepredstavuje z hľadiska bezpečnosti riziko pre Slovenskú republiku, ale aj napriek tomu je jeho pobyt na našom území nežiaduci. Tým je umožnené regulovať počty cudzincov z tretích štátov, a to aj na základe podkladov, napríklad od orgánov územnej samosprávy. Verejný záujem je záujem, ktorý prináša majetkový prospech alebo iný prospech všetkým občanom alebo mnohým občanom.

II. Záujem na regulovaní počtu cudzincov z tretích štátov na určitom území (za situácie, keď cudzinec ako účastník správneho konania svoju žiadosť o povolenie na prechodný pobyt za účelom podnikania zakladá na podnikateľskej činnosti, o ktorú nemá záujem miestny úrad a prínos podnikania cudzinca možno hodnotiť negatívne aj podľa ďalších orgánov správy) je vo verejnom záujme Slovenskej republiky.“

33. Sťažovateľom namietaný odklon krajského súdu od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu v otázke posudzovania pomeru súkromného a verejného záujmu nebol opodstatnený. V prvom rade sťažovateľ v podanej kasačnej sťažnosti, napriek uplatneniu tohto dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p. nevymedzil, od ktorého konkrétneho rozhodnutia kasačného súdu sa krajský súd odklonil. V tejto súvislosti kasačný súd pripomína, že v zmysle ústavných princípov (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky) pod ustálenou rozhodovacou praxou je nutné chápať aj doterajšiu rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu vykonávanú podľa Piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. V súvislosti s týmto sťažnostným bodom však sťažovateľ v kasačnej sťažnosti nepoukázal na konkrétne rozhodnutia kasačného súdu, od ktorých sa mal krajský súd odchyliť, pričom sťažovateľ musí presne uviesť, ktorý konkrétny judikát nerešpektoval súd vo svojom rozhodnutí, čo v kasačnej sťažnosti absentovalo. Súd poukazuje na to, že S.s.p. kladie na vymedzenie sťažnostných bodov prísne nároky (§ 440 ods. 1) pričom je upravené aj časové rozpätie v rámci ktorého je možné meniť a dopĺňať sťažnostné body, a to len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti. Z kasačnej sťažnosti musí byť jasné nielen to, z akých dôvodov sa rozhodnutie krajského súdu napadá, ale sťažovateľ musí uviesť aj to, na základe akých skutočností má za to, že tento dôvod kasačnej sťažnosti je daný, pritom nestačí len označenie domnelých väd rozhodnutia, z ktorých nevyplýva, ktorý dôvod kasačnej sťažnosti má na mysli.

34. Ďalej však kasačný súd dodáva, že dotknuté správne orgány dostatočným spôsobom odôvodnili, prečo obnovenie pobytu sťažovateľovi nie je vo verejnom záujme, pričom z obsahu ich rozhodnutí vyplýva, že sa zaoberali stretom súkromného záujmu sťažovateľa s verejným záujmom, pričom nespochybnili, že k takémuto stretu došlo s tým, že s poukazom na vykonané dokazovanie jednoznačne vyplýva, že v danom prípade je dôvodné uprednostniť verejný záujem. Najmä prvostupňový správny orgán konštatoval, že z dokazovania vyplynulo, že sťažovateľ na území SR nevedie rodinný a súkromný život, preto zamietnutie žiadosti nemožno vnímať ako zásah do jeho práva na rodinný a súkromný život. Žalobnou námietkou v tomto smere sa zaoberal aj krajský súd pričom rovnako poukázal na skutočnosť, že sťažovateľ má svoje rodinné zázemie na Ukrajine, odkiaľ obchodnú spoločnosť riadi, preto žalobnú námietku považoval za nedôvodnú. Z toho dôvodu neobstoja ani ďalšie argumenty sťažovateľa o nepreskúmateľnosti rozhodnutí správnych orgánov resp. napadnutého rozsudku krajského súdu.

35. Vzhľadom na obsah administratívneho spisu, z ktorého bolo potrebné pri súdnom prieskume rozhodnutí správnych orgánov vychádzať a ktorý nasvedčuje tomu, že prvostupňový ale aj druhostupňový správny orgán (žalovaný) si zadovážili dostatok skutkových podkladov, z ktorých pri svojom rozhodovaní vychádzali, kasačný súd nemal žiadne pochybnosti o legálnosti vykonaných dôkazov, spôsobe vykonania a vyhodnotenia dôkazov, ktoré viedli správne orgány k správny záverom o tom, že bolo spoľahlivo zistené, že obnovenie prechodného pobytu sťažovateľovi nie je vo verejnom záujme. Nemal preto ani pochybnosti o správnosti zistenia správnych orgánov o naplnení dôvodov na zamietnutie žiadosti sťažovateľa o obnovenie prechodného pobytu na účel podnikania.

36. Kasačný súd sa nestotožnil s námietkou nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku keďže má za to, že krajský súd napadnutý rozsudok odôvodnil dostatočným spôsobom a z jeho obsahu bolo zrejmé z akých dôvodov považoval rozhodnutia správnych orgánov za zákonné. V súvislosti s tým kasačný súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 115/03, z 3. júla 2003 v

zmysle ktorého: "Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces."

V.

37. Z uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že krajský súd neporušil zákon, keď správnu žalobu zamietol, kasačná sťažnosť teda nie je dôvodná a preto ju v súlade s ust. § 461 S.s.p zamietol.

38. O trovách konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že sťažovateľovi, ktorý bol v konaní neúspešný nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok.